

(152)

هوالله

ای کنیز مبارک بهاءالله بلقیس قدیمرا تخت و تاجی از طلای قشنگ و سنگ خوشرنگ بود و عاقبت آن نیز بباد رفت زیرا از خاک بود و بخاک برگشت ولی تو بکوش تا تاجی مثلثاً بجواهر ملکوت ابی بسر نهی و بر سریری از اوج اثیر نشینی و آن نطق گویاست که زبان و بیان بگشائی و تبلیغ امر الله نمائی و چنان ناطق گردی که عموم نساء حیران گردند که این چه فضل و کمالست حقا که این کنیز حضرت بهاءالله است (ع)

(ع)